

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی تاثیر متقابل نور و هندسه در تجلی مفهوم کثرت در وحدت در فضای معماری

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی یافته های نوین علوم و تکنولوژی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مرتضی نوشادی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد واحد همدان

مریم طایفه چمنی - مدرس دانشگاه آزاد واحد همدان

امید دژدار - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد واحد همدان

خلاصه مقاله:

وحدت و تجلی یگانگی حضور خالق یکتا در تاروپود کالبدی فیزیکی، یکی از عوامل اساسی شکل گیری هویت معنوی و فرهنگ قدسی شناخته می شود. این مفهوم که بر مبنای اصل توحید در جهان بینی اسلامی پایه ریزی شده است، پدید آورنده ی اصل حرکت از کثرت به وحدت بوده است. این مهم، معماران را بر آن داشت تا آثاری خلق نمایند که تجلی گاه اندیشه های توحیدی و فراطبیعی و اعتقاد به خدایی واحد باشد. آنان در تجسم وحدت و تجلی اندیشه ی توحیدی خود، از مفاهیمی چون عدالت که ویژگی بارز خداوندگار است و از عناصری چون هندسه، نور و وزن در بستری عظمت گرا، متمرکز با حضور مکرر عناصر که تنها ذکر خالق یگانه را می گویند، بهره برده اند. تاکید آنان بر کانون و مرکزیت فضایی، جفت سازی و تقارن، محوربندی و جایگزینی فضاهای اصلی بر روی محورهای اصلی، از جمله تکنیک هایی است که معماران جهت تجلی مفهوم والای وحدت، در قالبی مادی و فیزیکی از آنان بهره جسته اند. در این مقاله سعی شده تا به روش تحلیلی توصیفی و با بهره گیری از مطالعات کتابخانه ای به بررسی تاثیر دو موضوع هندسه و نور در ایجاد حس وحدت در فضای معماری پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

نور، هندسه، وحدت، کثرت، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710999>

